

12 Μαΐου 2013

«Εάν δεν δω, δεν πιστεύω!»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Η «απιστία» του αποστόλου Θωμά εκφράζει τον πόθο του ανθρώπου, όπου γης, να «ψηλαφίσει» τον άορατο και άπιαστο Θεό. Ποιος μπορεί ν' αρνηθεί την ανθρώπινη ανάγκη που ζητά τη ζωντανή, αισθητή παρουσία του Θεού, κυρίως σε οριακές καταστάσεις της ζωής του;

Η απαίτηση του αποστόλου Θωμά να δει, να ψηλαφίσει, να βεβαιωθεί, όπως οι άλλοι απόστολοι, γι' αυτό που άλλωστε θα καλείτο αύριο να κηρύξει «έως εσχάτου της γης», δεν ήταν δικαιολογημένη; Γιατί να στηρικτεί μόνο στην εμπειρία των άλλων χωρίς ο ίδιος να γνωρίζει εμπειρικά;

Ασφαλώς, το να θέλει ο καθένας μας να έχει τη δική του προσωπική εμπειρία γι' αυτό που οι άλλοι του βεβαιώνουν δεν είναι επιλήψιμο. Δεν μπορείς σε όλη σου τη ζωή να γνωρίζεις θεωρητικά αυτά που κατ' εξοχήν είναι βιώματα. Μήπως δεν ήλθε και για μας ο Χριστός στη γη; Δεν είμαστε και 'μεις παιδιά του ουράνιου Πατέρα; Δεν σταυρώθηκε και αναστήθηκε για τον κάθε άνθρωπο ο Κύριος και Θεός μας;

Δεν είναι αυτή η ανάγκη, η «απαίτηση», το πρόβλημα ούτε του αποστόλου Θωμά ούτε και το δικό μας. Το πρόβλημα βρίσκεται στον τρόπο που θέλουμε να Τον δούμε, να Τον ακούσουμε, να Τον αγγίξουμε, ως να μην αναστήθηκε.

Μετά την Ανάστασή Του ο Χριστός έχει για πάντα το άφθαρτο σώμα.
[\(περισσότερα...\)](#)